

Սողովի երկիրը ազի դաշտագետիկի մը վե-
րածեց Աստուած (Սաղմ. Ճէ. 34, Սիրաք
ԼԹ. 32): Եթէ Լուրսելլացիները անհնաւ-
տարիմ ըլլան՝ Աստուած անոնց բնակու-
թիւնը երկիր մը պիտի ընէ ազի ու տա-
ռապանքի, ինչպէս ըրաւ Սողոմն ու Գո-
մորը, Ագաման ու Սերելլիմը (Ք. Օրէնք ԻԹ.
23): Արիմէլէք տիրելով Սիւքմիին՝ սկոր-
ծանեց քաղաքն ու աղ ցածեց հոն, ցոյց
տալու համար՝ թէ քաղաքին տեղը ամուլ
ու անդնակ պիտի ըլլայ այնուհետեւ:

5. Այլը խորհրդաճեան. — Տեսանք որ
աղը կը գործածուէր զոնեւո ժամանակ
իրբն նշանակ մաքրութեան ու անապահան
կիանքի, Պոյն տանն կը գործածուէր իրբն
նշանակ տեւակմութեան ու հետատարու-
թեան ուխտի կամ դաշխիթի: Յիսուս ըսաւ
իր աշակերտներուն. «Դուք էք աղ երկրի.
ապա թէ աղն անհամբ, ի՞նչ յաղիցի. ոչ ի-
միջ ուղիցիէ ա՛յնուհետեւ, քայք եթէ ընկե-
նուլ արտաքս ե կոխան լինել ի մարդկանէն
(Մատթ. Ե. 13, Ղուգ. ԺԴ. 34): Այստեղ
աղը կը նշանակէ քրիստոնէական իմաստու-
թիւնը յանձին առաքեալներուն ու աշա-
կերտներուն: Եթէ այդ իմաստութիւնը յի-
ւարտօքիւն դատուայ (այս է բային իմաստը որ
թարգմանուած է անհնաւ) ի՞նչպէս պիտի
կարեհան տալ անոնց՝ որ կորնցուցած են
զայն:

Հայացոց՝ Մ. Ե. Ն.

ԲԱՌԱՍՏԱՂԵՐԸ ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՅ ՄԷՋ

— 0 —

Արեւելեան լեզուներու մէջ յաճախ-
ազէպ է նմանաձայն բառերու կիրառութիւ-
նը: Այս եղանակով յոյժ տպագորիչ կ'ըլլան
ուսացումները եւ դիւրաւ միտք կը պա-
հուին: Սուրբ Գրոց մէջ ալ բազմաթիւ են
այս կարգի նմանաձայնութիւններ:

Փորձենք քանի մը օրինակներով ցոյց
տալ թէ ի՞նչպէս Աստուածաշունչի հեղինակ-
ները գործ գրած են զբազան այս հնարքը:
Կը կարգաճք Յակոբի՝ իր Գագ օրգիին
տուած օրհնութեան մէջ. «Գագ հինի ելցէ
եւ ինքն ելցէ հինիս զհետ նոցա»: Երբայե-
ցերէնի մէջ այս միտքը բացատրուած է
նման տառերու ու գրեթէ նման վանկերու

կրկնութեամբ. Գագ գեղուդ եղուդեճնու
ուեին ու եագուդ ակեբ (Մննդ. ԽԹ. 19):

Ազմայը (ԼԹ. 5) կ'ըսէ Եհովայի մա-
սին. «Տեսցին (Երու.) բազումք եւ Երկեցեն
(Եիբաու.):»

Նուայայ մարգարէութեան մէջ (Ե. 7)
կ'ըսէ Աստուած. «Մնացի զի արասցէ իբա-
ուենս (միբալաս), եւ արբ անիրաւութիւն
(միբալաս). եւ ոչ արգարութիւն (սեղակոմի)
այլ աղաղակ (սեակահ):»

Կ'ըսէ Տէրը Երեմիային. «Ձի՛նչ տեսա-
նես Երեմիա. եւ սեսմ՝ գաւազան ընզուզի
(սակեկ) տեսանեմ ես: Եւ տս՛ց ցիս Տէր.
բարուք տեսանես, զի զարթուցեալ եմ (սո-
կեկ) ի բանս իմ առնել զնոսա (Երեմ. Ա.
11-12):»

«Գաղգաղա գերելով գերեսցի» կ'ըսէ
Ամոգս. Գիկալ գա լոմ իգլին (Ամոգս Ե. 5):
Միքիայի մէջ տեղ մը քաղաքներու
տասը անուններու վրայ տասը բառախաղեր
կ'ընէ մարգարէն:

Սոփոնիա յայտնելու համար թէ Գագ
պիտի կործանի կը գրէ. Ազգա ազգուպան
(Սոփ. Բ. 4):

Դանիէլէլ այն էլը ուր մարգարէն կը յան-
դիմանէ Շուշանը զրպարտող ձերիք՝ լե-
ցուն է բառախաղերով (Դան. ԺԴ. 54-59):

Կը կարգաճք Սաղմոսին մէջ (ՃԻ.Ա. 6-
7). «Շարքէք զողջունէ Երուսաղէմի (Տաա-
լու սելլոմ նրաւալիմ): Երեցի խաղաղու-
թիւն (սելլոմ) ի զօրութեան քում եւ շինու-
թիւն (սալուահի) յաշտարակս ամուրս քո»: Եսայիի
մէջ (Է. 9)՝ «Եթէ ոչ հաւա-
տայցէք եւ ոչ ի միտ առնուցուք. իմ so
սաամիմ ու, կի լօ սամէնու:»

Նոր կտակարանի մէջ համեմատարար
նուպ են բառախաղերը: Առաջ բերենք
հրկուքը Յիսուսի խօսքերէն. «Եկաք զկին
իմ եւ արբից զձեզ օրսորդս մարգկան
(Մատթ. Գ. 19): «Դու ես վիւմ եւ ի վերայ
այգր վիւմ շինեցից զեկեղեցի իմ» (Մատթ.
ԺՋ. 18):

Այս տեսակ բառախաղերը Սուրբ Գիր-
քին մէջ միտքի շնչին խաղեր պէտք չէ
համարել: Անոնք պատշաճօրէն գործած-
ուած նմանութիւններ ու հակադրութիւն-
ներ են, ու այդ կերպով վայելչութիւն մը
կու տան լեզուին ու կը տպաւորեն յիշու-
ղութեան մէջ:

Հայացոց՝ Մ. Ե. Ն.